

2021. gada 03. aprīlī Andrejam Auzānam 150

Izstāde- dzīvesstāsts

**«Latviešu ģenerālis Andrejs Auzāns dzimis
Klintaines pagasta «Bormaņu» mājās»**

«Bormaņu» mājas pirmie saimnieki- Jānis un Ede Auzāni

Jānis Auzāns (*dzim. 15.02.1836.*) «Bormaņu» mājas pēc 1849. gada agrārlikuma iepirka no Stukmaņmuižas barona Medema uz pusēm ar savu māšas vīru Pēteri Bormani.

Jānis par dzīvesbiedri izvēlējās Edi Peņģeroti (*dzim. 12.01.1844.*), ģimenē bija seši bērni: divi dēli - Pēteris (*14.10.1868.*), Andrejs (*03.04.1871.*) un četras meitas - Aža, Anna, Ede, Jūle.

Vecāku vēlēšanās bija dēlus izskolot, bet meitas izprecināt saimnieku dēliem, viņi to uzskatīja par augstāko ideālu.

*Jānis un Ede Auzāni
«Bormaņos», 1913. gads*

Lai gan darba bija daudz, dzīve “Bormaņos” ritēja ar jokiem, dziesmām, vakara pasakām. Bērnu uzdevums bija sargāt krāsnī uguni un ja kādreiz aizmirsās to izdarīt, tad bija jāskrien uz kilometru attāļajām kaimiņu mājām «Sēliškas». «Bormaņu» ļaudis bija dievbijīgi. Katru svētdienu un svētku dienas rītu visi salasījās uz dievvārdiem. Bormaņu tēvs lasīja sprediķi no lielas grāmatas ar ādas vākiem un apkaltiem stūriem. Šo grāmatu bērni skatīja ar bijību.

Pēteris un Andrejs «Sofijas skolas» audzēkņi

Pēteris Auzāns, kopā
ar jaunāko brāli
Andreju, skolas gaitas
uzsāka Stukmaņu
muižas «Sofijas
skolā», kur abi
mācījās divas ziemas.

Stukmaņu-muižas Sofijas pagasta skolas

Recežibā

par 190 $\frac{1}{2}$ gadu.

Uzjūtība: <i>3.</i>	Rakstīme: <i>3.</i>								
Sēmes: <i>3X</i>	Bihbeles stahts: <i>3.</i>								
Uzvešanas: <i>3.</i>	Bihbeles lasīšana: <i>3.</i>								
Usteikis: <i>/</i>	Moratu dzešanas: <i>4.</i>								
Dainotis: <i>/</i>	Rehinasšana: <i>4.</i>								
	Geografija: <i>3.</i>								
Notavejis: <i>/</i>	Latvešņu: <table><tr><td>lasīšana</td><td><i>4.</i></td></tr><tr><td>valodas mahzība</td><td><i>4.</i></td></tr><tr><td>ortografija</td><td><i>4.</i></td></tr><tr><td>rakstu darbds</td><td><i>4.</i></td></tr></table>	lasīšana	<i>4.</i>	valodas mahzība	<i>4.</i>	ortografija	<i>4.</i>	rakstu darbds	<i>4.</i>
lasīšana	<i>4.</i>								
valodas mahzība	<i>4.</i>								
ortografija	<i>4.</i>								
rakstu darbds	<i>4.</i>								
Nisibdināts: <i>/</i>	valoda: <i>3.</i>								
Neaisibdināts: <i>/</i>	apstatisšanas mahzība: <i>1.</i>								
Reeijme: <i>/</i>	Reevu: <table><tr><td>lasīšana</td><td><i>3X</i></td></tr><tr><td>ortografija</td><td><i>4.</i></td></tr><tr><td>rakstu darbds</td><td><i>3.</i></td></tr></table>	lasīšana	<i>3X</i>	ortografija	<i>4.</i>	rakstu darbds	<i>3.</i>		
lasīšana	<i>3X</i>								
ortografija	<i>4.</i>								
rakstu darbds	<i>3.</i>								
	Rakigrafija: <i>4X</i>								
	Dzešanas: <i>4.</i>								
	Bingrošana: <i>4.</i>								
	Motu darbds: <i>/</i>								
	Dahritopība: <i>/</i>								

Sofijas pagasta skola, 18. aprīlī 190 $\frac{1}{2}$ g.

Skolotāji: *A. Lustbergis*
L. Geritels

Pēteris paliek saimniekot tēva mājās, Andrejs izmanto iespēju izglītoties

Tālāk abi Auzānu dēli mācības turpina Kokneses draudzes skolā.

Tēvs bija izdomājis, ka vecākajam dēlam Pēterim būs jāiet kara dienestā un jaunākajam dēlam Andrejam jāuzņemas mājas apsaimniekošana. Taču, pēc draudzes skolas pabeigšanas Pēteris atsakās iet skolā, un uzsāk saimniekot «Bormaņos».

Savukārt Andrejs, lai cik mīlas tēva mājas, izmanto katru iespēju izglītoties.

**Protokols par Pēterim Auzānam
piederošo Stukmaņu pagasta «Bormaņu» māju
saimniecības novērtēšanu., 1915. gads.**

*Avots»: Aizkraukles vēstures un mākslas
muzejs AiVMM 6075*

**Nodokļu aprēķinu lapa Pēterim
Auzānam no Stukmaņu pagasta
«Bormaņiem», 1909. gads.**

*Avots: Aizkraukles vēstures un mākslas muzejs
AiVMM6080*

Andreja izglītības pakāpieni

No 1887. gada līdz 1889. gada Andrejs mācās Vietalvas divklasīgajā Ministrijas skolā, pedagogs Juris Kalniņš, mācības notiek krievu valodā. Tāda ir cara Aleksandra III aktīvā pārkrievošanas politika Baltijā.

Pēc Vietalvas skolas beigšanas Andrejs spiests divus gadus strādāt tēva saimniecībā, tad dodas uz Pleskavas Mērniecības skolu (*pirmo reizi neveiksmīgi, otreiz iestājas*) un kļūst par diplomētu mērnieku.

Tālākais izglītības pakāpiens ir Pēterpils Kara Topogrāfu skola, kur mācās no 1893. gada līdz 1895. gadam.

Andrejs uzsāk darba gaitas..

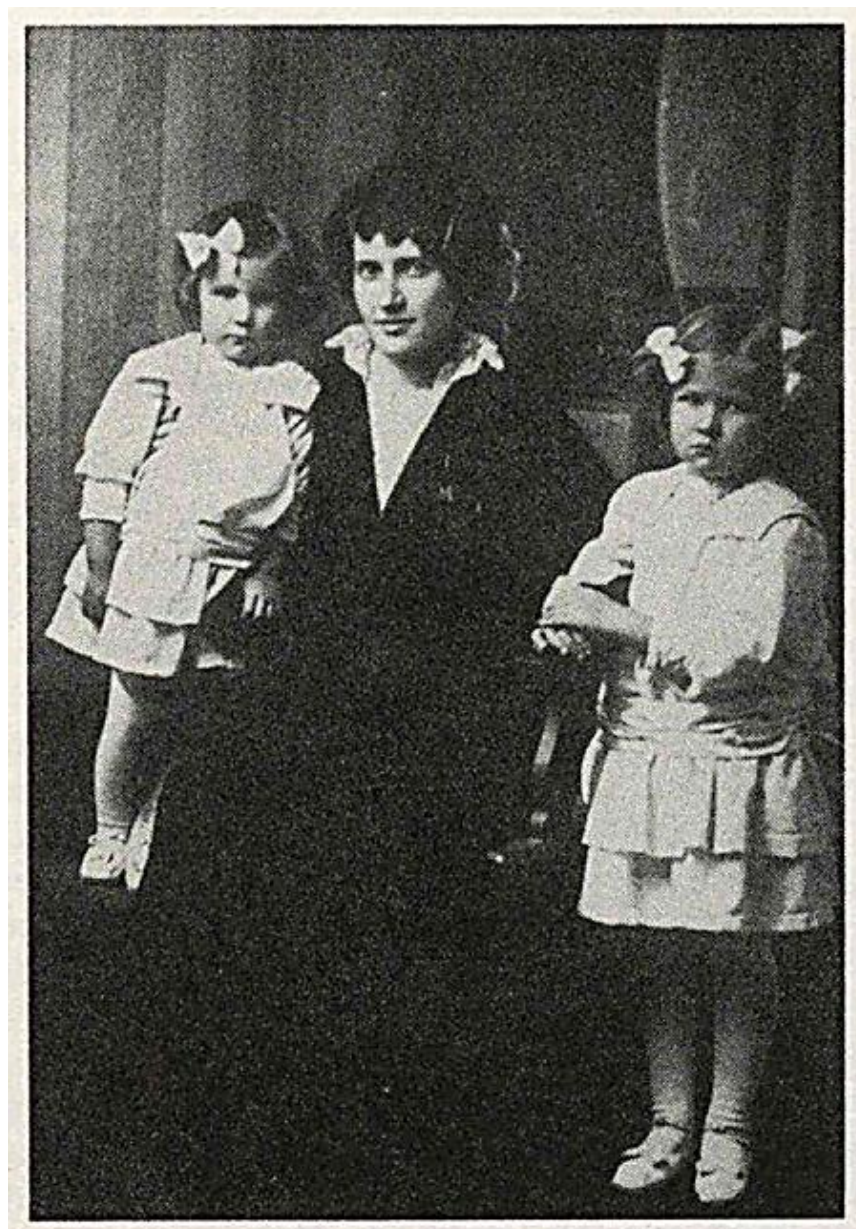
1895. gadā Andrejs sāk strādāt Leibgvardu Somijas pulkā, vēlāk Pēterpils apgabala un Somijas kara topogrāfu daļā, tad Jelgavā izvietotajā Novotoržskas kājnieku pulkā. 1900. gadā Andrejs iestājas Ģenerālštāba Akadēmijā, kuru 1903. gadā absolvē un tiek ieskaitīts Krievijas armijas Ģenerālštābā par ģeodēzistu, astronomu un topogrāfu. Kā kara ģeodēzistu viņu Krievijas – Japānas kara laikā komandē uz Mandžūriju. Seko darbs vadošos amatos Turkmenistānā (Čardžujas starptautiskajā observatorijā un Taškentas observatorijā). No 1914. gada viņš ir Krievijas impērijas Zinātņu akadēmijas Seismoloģijas komisijas loceklis.

Andreja ģimene- sieva Marija, meitas Aleksandra, Lidijsa

Turkmenistānas mazpilsētā Čardžujā Andrejs Auzāns iepazīstas ar Mariju Toporņinu (*dzim. 21.03.1890., Taškentā, Turkestānā*), kas vēlāk kļūst par sievu un divu meitu - Aleksandras un Lidijsas māti. Dzīvodams Taškentā, Andrejs nododas zinātniskajam darbam, veic novērojumus Taškentas observatorijā, publicējas žurnālos.

1911. gadā viņam piešķir pulkveža pakāpi un iecel par Taškentas observatorijas priekšnieku.

**Ģenerāļa
Auzāna
dzīvesbiedre
Marija un
meitas
Aleksandra
un Lidijs**

Latviešu strēlnieku 2. brigādes komandieris

Andrejs 1915. gada 25. decembrī kā brīvprātīgais ierodas Rīgas frontē un uzņemas 7. Bauskas bataljona formēšanu un vadību.

Ne amats, ne gods nevilina Andreju, viņš grib būt viens no daudzajiem, kas cer pavērt dzimtenei vārtus uz brīvību.

Latviešu strēlnieku bataljoni tiek pārveidoti pulkos un iedalīti divās brigādēs; par pirmās brigādes komandieri iecel ģenerāli Misiņu, savukārt par otrās brigādes komandieri – pulkvedi Andreju Auzānu.

Latviešu strēlnieku 2. brigādes komandieris- ģenerālis Andrejs Auzāns, ~1915. gads.

Avots: Latvijas kara muzejs LKM2-40623 nr. 2548-FN

Latviešu strēlnieku 2. brigādes komandiera izdota apliecība kapteinim Robertam Dambītim par to, ka viņš ir brigādes интендантс Nr. 1910. 1916. gada 19. novembris

Uz dokumenta brigādes komandiera pulkveža Andreja Auzāna paraksts un brigādes štāba zīmogs, kā arī brigādes štāba priekšnieka štābkapteiņa Voldemāra Ozola paraksts.

Avots: Latvijas kara muzejs LKM2-60111 nr. 1123-DK

Ziemassvētku kaujas no 1916.gada 23.decembrī un līdz 29.decembrim *(pēc jaunā stila – 1917.gada 5.–11. janvārī)*

Ziemassvētku kaujās Rīgas frontē pulkveža pakāpē Andrejs Auzāns komandē 2. latviešu strēlnieku brigādi, viņa ieguldījumu Ziemassvētku kaujās augstu novērtēja, tika apbalvots ar Svētā Jura IV pakāpes ordeni un paaugstināts par ģenerāli.

Varbūt varētu teikt, ka Ziemassvētku kaujas neko nemainīja Pirmā pasaules kara vēsturē – abu karojošo armiju pozīcijas Rīgas pievārtē pie Tīreļpurva pēc 1916.–1917.gada ziemas kaujām nebija būtiski mainījušās. Tomēr šajās kaujās bija rūdījies latviešu strēlnieku gars, augusi latviešu pašapziņa.

**Ziemassvētku kauju virsvadonis
ģenerālis Andrejs Auzāns pie
Ložmetējkalna, ap 1915.gadu**

*Avots: Jaņa Rozentāla Saldus vēstures
un mākslas muzejs, SVM 6907*

**6.Tukuma latviešu strēlnieku pulka
virsnieki pirms Ziemassvētku kaujām.
2. rindā no kreisās: 5.- 2. Latviešu
strēlnieku brigādes komandieris
pulkvedis Andrejs Auzāns, 6.- pulka
komandieris pulkvedis Ansis Lielgalvis**

*Avots: Latvijas Kara muzejs LKM 2-56183 nr. 4022-
FN*

Topogrāfu korpusa priekšnieks

1917. gada 28. aprīlī Andrejs tiek iecelts par Topogrāfu Korpusa priekšnieku, līdz ar to viņš kļūst arī par Krievijas Zinātņu akadēmijas locekli. Topogrāfu korpusa pārvalde atradās pretī Ziemas pilij.

1918. gadā Topogrāfijas Korpusu pārvietoja uz Maskavu, tāpēc arī uz Maskavu dodas Auzānu ģimene.

Pēc oktobra revolūcijas notikumiem pret Korpusa priekšnieku ar latvisku uzvārdu sākās neuzticība, intrigas. Ģenerālis Auzāns tiecas uz dzimto Latviju, taču iesniegt dokumentus vīzas saņemšanai riskanti. Jāatbrīvojas no atbildīgā amata...

Liktenis Andrejam nāk palīgā. Viņa vietu iekāro lieliniekiem tīkams Topogrāfu Korpusa darbinieks.

1923. gads atkal Latvijā

Paiet divi neziņas, briesmu, nedrošības, bada un aukstuma gadi. Mētāšanās gadījuma darbos, ģimeni uzturot. Beidzot no varas iestādēm tiek saņemta atļauja izbraukt no Maskavas uz Latviju.

Andrejam dzīve brīvajā Latvijā pēc Krievijas bada un pastāvīgiem nāves draudiem liekas kā pasaka. Naktīs vēl bieži jāuztrūkstas un jāklausās vai uz trepēm neklaudz čekistu soļi, un tikai pēc brīža aust apjēga, ka atrodas brīvajā Latvijā.

1923. gada 15. decembrī ģenerāli Auzānu ieskaita Latvijas Armijas Galvenā štāba administratīvā daļā.

1925. gadā – ieceļ par Kara ministrijas Padomes locekli.

Ģeodēzijas un topogrāfijas priekšnieks

1927. gadā Andreju iecel par Ģeodēzijas un Topogrāfijas daļas priekšnieku. Šajā darbā Andrejs liek lietā savu pieredzi, tāpēc viena pēc otras rodas jaunas Latvijas kartes.

Vakara stundās viņš māca jauno paaudzi Kara skolā, Virsniekuursos un Kara Topogrāfuursos. Andrejs saraksta vairākus zinātniskos darbus, piem., «Lielais pasaules karš rietumu frontē» un «Lekcijas par topogrāfiju».

Andrejs ir Latviešu Strēlnieku Biedrības priekšsēdētājs. Andreja raksti tiek ievietoti Strēlnieku vēstures slejās. Viņš raksta arī konversācijas vārdnīcai. Darbojās daudzās biedrībās un organizācijās.

Latviešu veco Strēlnieku biedrības Biedru grāmatiņa. Kārļa Sviļa (dzimis Vietalvas "Pudulos") biedra grāmatiņa nr 1035, izdota 22.10.1927. biedra nauda maksāta 1927.-1933.gadā (2,20 ls gadā par 1931.-1933.g.), ielīmētas biedrības markas. Iespiesti izvilkumi no biedrības statūtiem. Ir valdes priekšsēdētāja ģenerāļa Andreja Auzāna (1871-1953) un sekretāra pulkvežleitnanta Augusta Muižuļa (1893-1941) paraksti.

Avots: Madonas novadpētniecības un mākslas muzejs Uzskaites apzīmējums MNM 33823

Kurcuma pagasts šobrīd Meduma pagasts

Kad Jāņa un Edes dēli izveidojuši ģimenes, «Bormanu» mājas ir par mazu, dēls Pēteris ar sievu Mariju (dzim. Dumpe 09.07.1881.) paliek saimniekot «Bormanos». Dēls Andrejs strādājot dienām un naktīm, Kurcuma pagastā iepērk lauku mājas, pie skaistā Medumu ezera, nosaucot tās par «Auzāniem». Tas ir vecs muižas centrs ar sagrautām ēkām. Ēkas jāuzceļ, pats taisa projektu.

Andrejs nepārtraukti materiāli atbalsta vecākus, brāli un māsas, kā arī viņu bērnus. Pie Andreja ģimenes Kurcumu pagastā dzīvo un skolojas brāļa meita un divi brāļa dēli- Jānis un Andrejs .

Brāļa Pētera ģimene

Pēterim un Marijai bija četri dēli un desmit meitas:

Jānis 01.03.1906. -21.03.1966. + **Nadežda** 27.02.1931.-
06.03.2012. (*dēls Dainis*)

Andrejs 23.07.1907.-17.11.1992.+ **Annele** (1903.-..) meita Marija
dēls Eriks (11.02.1939.)+ Maija (dzim. Puķe 10.03.1940.)= dēls
Artis. Ēriks un Maija šobrīd dzīvo «Bormanos»

Anna 08.05.1909.-22.06.2000. (*rokdarbniece, dzelzceļniece*)

Marija 11.06.1912. (*agronome*)

Aina 03.08.1916.-2002. (*Bagūnu saimniece, izsūtīta, Tukumā*)

Kārlis 1919.- 1997. (*dzelzceļnieks*) + **Dzidra Jansone**

Velta 12.04.1924.+ **Pēteris Avens**

Vija 12.04.1924. + **Augusts Tensons**

Dvīņi- Pēteris un Milda, maziņi nomira

1933.gads -1944. gads

1933.gadā ģenerālis Auzāns, sasniegdam maksimālo vecumu, atvaļinās no dienesta un savus spēkus velta «Auzānu» saimniecībai. Par savu māju saimnieku viņam lemts būt līdz 1941.gada pavasarim, kad padomju vara atsavina labi iekopto saimniecību. Vācu okupācijas laikā Andrejs atgriežas savās lauku mājās, taču, padomju vilnim vēlreiz veļoties pāri Latvijai, 1944.gada augustā kopā ar ģimeni dodas trimdā uz Vāciju.

1944. gads «Bormaņos»

**Ģenerāļa Andreja brāļa
Pētera dēls Andrejs,
savukārt, no Daugavpils
Meduma pagasta ar
ģimeni- sievu Anneli
(dzim. Jeruševica
08.1903), dēlu Ēriku,
meitu Mariju pārceļas
uz tēva mājām
Stukmaņos «Bormaņi»,
līdzī paņemdami arī
gotiņu, zirgu.**

*«Bormaņos», ģenerāļa Andreja
brāļa Pētera dēla Andreja
ģimene - dēls Ēriks, sieva Annele
un meita Marija*

Anglija Stokporta

Neskaitāmas bēgļu nometnes Vācijā, daudzas pārbraukšanas, līdz 1948. gadā visa Andreja Auzāna ģimene satiekas Anglijā, Stokportā.

Stokportā dzīvojot, Andrejs aktīvi darbojās Latviešu sabiedriskā dzīvē un Daugavas Vanagu organizācijā.

1951. gada pavasarī Stokportas latvieši lielā pulkā ar cieņas apliecinājumiem un mīlestības pilniem vārdiem cildināja ģenerāli 80-tajā dzimšanas dienā. Ar savu klātbūtni ģenerāli pagodināja arī Latvijas sūtnis Lielbritānijā Kārlis Zariņš.

1953. gada 23. marts

**Ģenerāli Andreju Auzānu Dievs mūžībā paņēma
pēkšņi ar sirdstrieku 1953. gada 23. martā.**

**Liels pavadītāju pulks pulcējās Kristus baznīcā.
Šķirstu sedza sarkanbaltsarkanaais Latvijas
karogs. Ģenerālim uz krūtīm, kā viņš bija
vēlējies, 80-tajā dzimšanas dienā dāvātais
nacionālais karodziņš. Kapā tika iebērtas trīs
saujas no dzimtenes atvestās smilts.**

Apglabāts Anglijā, Stokportas pilsētas kapos.

Ģenerāļa Andreja Auzāna atdusas vieta

Ziemeļanglijas Stokportas pilsētas kapos 2007. gada 01. maijā diakone Gita Putce iesvētīja ģenerāļa Andreja Auzāna kapa pieminekli. Tas atjaunots 2006. gadā, jo 1953. gadā uzstādītais piemineklis bija ļoti sliktā stāvoklī. Daugavas Vanagu Fonda Stokportas un Boltonovas nodaļa kopīgi ar ģenerāļa meitu Aleksandru Sudmali Kanādā bija sarūpējuši līdzekļus pieminekļa atjaunošanai.

1971. gads 09. janvāris, Toronto

Latviešu Strēlnieku biedrības 10 gadu svētkos un Ziemassvētku kaujas atcerē

Attēlā no labās puses:
**ģenerāļa Andreja
Auzāna meita-
Aleksandra Auzāne-
Sudmale,
79 gadu vecā
atraitne Marija
Auzāne un
meita Lidija
Auzāne- Tīcmane**

Meita- Lidija

Dzimusi 1913. gada 11. oktobrī. Taškentā, Uzbekistānā, kur viņas tēvs, Andrejs Auzāns, vēlākais ģenerālis, bija observatorijas vadītājs. Māte – Marija Auzāne.

1. Pasaules kara beigās ģimene dodas uz Pēterpili.

1918: ģimene dodas uz Maskavu.

1919-1923: Maskavā Lidija Auzāne apmeklējusi Popova privātskolu.

1923: ģimene ierodas Latvijā.

1924–1927: mācījusies Natālijas Draudziņas pamatskolā.

1927–1931: mācījusies Natālijas Draudziņas ģimnāzijā.

1931–1938: beigusi Latvijas Universitātes Tiesību zinātņu nodaļu.

1936–1937: apguvusi franču valodas kursu Grenobles Universitātē Francijā.

1938–1940: strādājusi Latvijas Republikas Ārlietu ministrijā un žurnāla "Zeltene" redakcijā.

1940: apprecējusies ar inženieri Pēteri Vītoliņu.

1944: emigrējusi uz Vāciju.

1947: izceļojusi uz Angliju. Bijusi režisore DV Fonda Stokportas nodaļas dramatiskajā kopā.

1964: izceļojusi uz Kanādu, Toronto, kopā ar vīru un māti.

1968. gada janvāris: mirst vīrs Pēteris Vītoliņš.

1968. gada beigas: apprecējusies ar Arnoldu Tīcmani.

Sarakstījusi 23 lugas un īslugas, kas vairums izrādītas trimdā, bet dažas arī Latvijā.

Mirusi 1972. gada 08. jūlijā
Toronto, apglabāta Uniona
kapos Allistonā

Sieva Marija

• Pēc 11 dienu pavadīšanas "Womens College" slimnīcā 2. janvārī mirusi Marija Auzāne, dzimusi Topornina, Latviešu kara veterānu strēlnieku biedrības Kanadā goda biedre. Viņas vīrs, generālis Andrejs Auzāns, kas vadīja topografisko daļu tiklab Krievijas, kā vēlāk Latvijas armijas štābā, mira 1953.g. Anglijā. Nelaiķe dzimusi 1890.g. Taškentā, Turkestanā, un 21. martā viņai piepildītos 90 mūža gadu. Aizgājēja apbedīta Allistonas kapos, izvadīšanā piedaloties tikai piederīgajiem. Viņai Toronto

Laiks, Nr.5 (16.01.1980)

Meita- Aleksandra

Aleksandra dzimusi 1911. gada 06. maijā Taškentā, Uzbekistānā ģenerāļa Andreja Auzāna un Marijas ģimenē. 1944. gadā kopā ar ģimeni devusies bēgļu gaitās. 1949. gadā apprecējusies ar Ādolfu Sudmali- ķīmijas inženieri, kurš dzimis 1907. gada 05. martā Liepājas apriņķā Vainodes pagastā. 1951. gadā pārceļas uz dzīvi Toronto, Kanādā.

Aleksandra būdama arheoloģe Latvijā strādājusi Jersikas pilskalna izrakumos. Kanādā ilgus gadus katalogizējusi bibliotēkas krājumu «Vectoria» koledžā pie Toronto Universitātes. Kā brīvprātīgais bibliotēkas darbinieks stāvējusi pie Latviešu Centra Toronto bibliotēkas šūpuļa - 1981. gada 1. novembrī un darbojusies tajā vairāk kā 20 gadus. Bijusi atbildīgā par grāmatu katalogizēšanas un apstrādāšanas kvalitāti.

Aleksandra ar krustdēlu Ēriku
(tēva brāļa Pētera mazdēlu)
Medumu pagastā

Meita -Aleksandra

**Latviešu Centra Toronto bibliotēkas daži darbinieki:
Aleksandra Sudmale, Velta Kalniņa, Aina Zichmane,
Dzidra Krūmiņa. Aizmugurē: Imants Ruģelis un
bibliotēkas vadītāja Rasma Ruģele.**

**06.05.2001. Aleksandrai 90
dzimšanas diena, Toronto**

«Bormaņu» mājas atjaunotā Latvijā

**Ģenerāļa Andreja brāļa Pētera meita Anna 90 gadu jubilejā,
21.05.1999., stāv brāļa Pētera mazdēls Ēriks**

*Uz galda- Andreja Auzāna meita Aleksandra uzdāvētā tēva
fotogrāfiju*

*P.s. Atšķirība starp Jūlija un Gregora kalendāru laika periodā no 1900.
gada līdz 2100. gadam +13 dienas.*

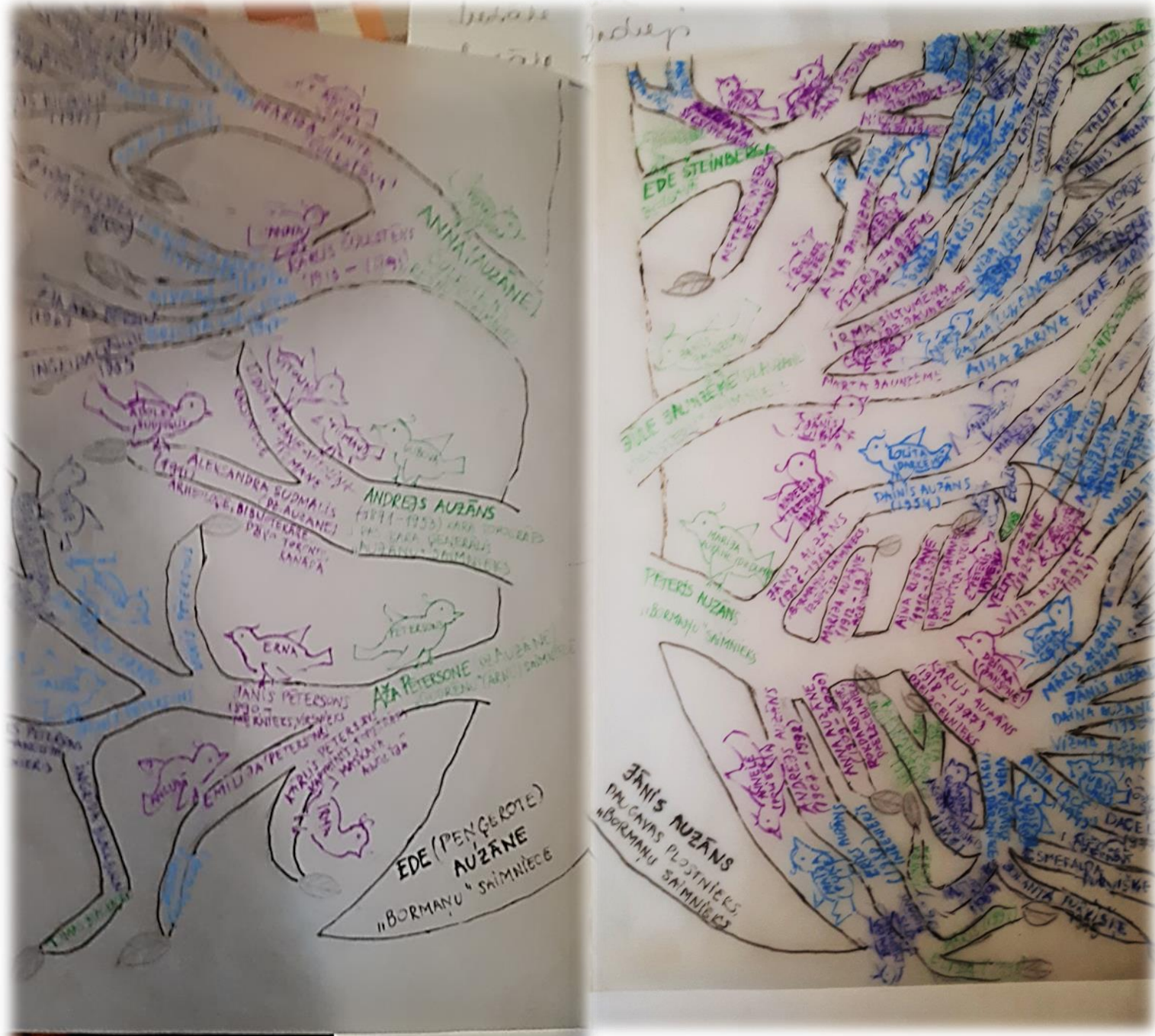
*Anna, pēc Jūlija kalendāra, dzimusi 08.05.1909.gadā, 90 gadu jubileju
svinēja, pēc Gregora kalendāra, 21.05.1999. gadā.*

**16.06.2001. Aleksandra, tēva
brāļa Pētera mazdēls Ēriks ar
sievu Maiju un mazmeitu Elisū.**

**Aleksandra mirusi 107 gadu
vecumā- 2018. gada 18. jūlijā.
Apglabāta Jorkas kapsētā. Toronto.**

Auzānu dzimtas koks no «Bormāņiem»

1991. gads «Bormaņu» mājām piešķir memoriāla statusu

**Piemiņas
plāksnes
atklāšana pie
«Bormaņu»
mājām
ģenerālim
Andrejam
Auzānam**

*Priekšplānā kultūras
nama vadītāja
Annele Gaidule,
pagasta
priekšsēdētājs
Andrejs Kačkāns*

2001. gadā atklāj piemiņas plāksni pie Medumu pamatskolas

*Dzīvesstāstu apkopojā Alita Kluša
Klintaines bibliotēkas vadītāja, 03.04.2021.*

2001. gada 11. novembrī pie Medumu pamatskolas uzstādīta memoriāla plāksne ģenerālim Andrejam Auzānam.

Andrejs Auzāns no 1933. gada līdz 1944. gadam dzīvoja Medumu pagastā. Šajā laikā viņš veicinājis Medumu ciema attīstību, jo bija veco latviešu strēlnieku biedrības priekšsēdētājs, Medumu sešgadīgās pamatskolas un pagastmājas celtniecības iniciators, kā arī ierosinājis sapostītās baznīcas atjaunošanu.

Izmantotās literatūras saraksts

1. Ģenerālis Auzāns / Lidija Auzāne-Tīcmane.- Toronto: Tīcmaņa apgāds, 1971.-71 lpp.
2. Dace Dzirne- Šēfere *Burvju atslēga garīgo vērtību glabāšanai Latviešu Centra Toronto bibliotēka – lielākā latviešu grāmatu grātuve ārpus Latvijas*//Latvija Amerikā.- Nr. 16, 22.04.2006.
3. Demberga Aija Sēlija.-Rīga: Nacionālais apgāds, 2008.- 96 lpp.
4. Ģenerālim Andrejam Auzānam jubileja- 125// Klintaine: Klintaines pagasta laikraksts.- Nr. 18, 1996. gada 22. februārī
5. Nāk atmiņu pulki, ģenerāli! Rpaukste// Staburags: Aizkraukles rajona laikraksts.- Nr. 39 (3734), 1991. gada 2. aprīlī.-2 lpp.
6. Klintaines pagasta ļaužu dzīvesstāsti 4 *Ēriks Auzāns* «21. gs. «Bormaņu māju saimnieks *Ēriks Auzāns*». Pieejams: Klintaines pagasta bibliotēkas novadpētniecības krājumā
7. Sofijas skola *Pieejams: Klintaines pagasta bibliotēkas novadpētniecības krājumā*

Interneta resursi:

<https://timenote.info/lv>

<http://www.nmkk.lv>

<http://www.periodika.lv>

<https://literatura.lv/lv>